

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Mândria noastră

Trecutul nostru frumos și cinstit ne dă nădejde bună pentru viitor

Toată lumea se plânge că trăim vremuri grele, toată lumea se tânguește că e rău și că tot mai rău se face. Nu vrea însă lumea să-și dea seama că, în cele mai multe cazuri, noi înșine suntem de vină pentru situația în care ne aflăm.

Ohiar de aceea e bine ca, cu astfel de prilejuri, să ne întoarcem privirea spre trecut și de acolo să culegem curaj, îndemn și însuflețire. Căci în trecutul românesc multe și frumoase pilde vom afla, pilde grăitoare cari ne vor împintena la muncă și vor ține sufletul treaz și neînfrânt în noi.

Și poporul românesc, ca și toate popoarele, și-a avut copilăria, fecioria și tinerețea sa, că încă abia acuma a apucat în vremea bărbăției sale.

Copilăria poporului românesc a ținut dela anii 100 după Hristos până la 700. În epoca aceasta de sburdalnică copilărie el și-a întins graiul dela Carpați și Tisa până la Marea Adriatică. Tot ce se afla pe acest teritor, vorbea pe atunci o singură limbă, dulce și frumoasă limbă românească.

În vremea fecioriei, dela 700 la 1300, bietul nostru popor n'a avut vreme de odihnă și întărire, căci a trebuit să-și apere limba, legea și moșia de năvălirile barbare, de huni, tătari, avari, maghiari și bulgari.

Oricât de slăbit a ieșit el din aceste lupte, în vremea tinereței, dela anul 1300 până la 1900, a putut totuși să închege două principate puternice, Muntenia cu Moldova, și să înfrunte cu tărie trufia regilor și împăraților năvălitori. Pe zidurile și turnurile noastre n'au fâlfâit niciodată flamurile turcești, ca pe turnurile dela Buda, vreme de 150 de ani. Furtuna năpraznică ne-a îndoit câteodată, nu zic, dar niciodată nu ne-a putut frânge.

Ajungând la vremea bărbăției, ne-am cucerit Ardealul, Basarabia și Bucovina, așa că nu ne-a mai rămas de cucerit aproape nimica, ori apoi foarte puțin.

Popor tiner, cum suntem, noi nu numai că ni-am avut bărbății noștri de seamă, ci le-am dat și altora și încă mulți.

Ungurilor le-am dat pe Iancu Huniade, cel mai mare general al lor; pe Paul Onușu, cel mai mare erou al lor;

pe Matiaș Corvinul, cel mai mare rege al lor; pe Nicolae Valahul, cel mai mare om politic al lor.

Rușilor le-am dat pe mitropolitul Petru Movilă, cel mai mare biserican al lor; pe spătarul Milescu, cel dintâi călător și diplomat al lor; pe Antioh Cantemir, întemeietorul poeziei batjocoritoare (satirice) în literatura rusească.

Bulgarilor le-am dat pe cei dintâi luptători pentru renașterea națională, între cari pe scriitorul Slaveicov; le-am tipărit cea dintâi carte în limba lor; le-am făcut țara independentă prin strălucitele biruințe ale dorobanțului român, la Grivița și la Plevna. Le-am dat în aceeași vreme adăpost spre a-și putea organiza țara și de a-și ține, la Galați și la Brăila, cele dintâi ședințe ale Academiei lor.

Sârbilor le-am dat miniștri și prim-miniștri.

Grecilor le-am dat eroi ca pe Goleți și Boțari, le-am dat poeți și sprijinitori.

Suntem așadară un popor care, cu toate că se află abia la începutul vieții sale, a ajutat în atâtea feluri și pe alții. Un popor bun la suflet și cinstit.

Tot ce ne doare este că am avut, în vremea din urmă, și o seamă de oameni, politicieni mai ales, ușurateci și hăpsâni, cari ne-au făcut uneori și rușine. Organismul sănătos al neamului nostru însă îi va ști delătura, cum scoate sângele sănătos orice țandură din deget, și atunci vom trece cu bine și peste criza aceasta, care la noi nici n'ar fi iertat să se simțească, fiindcă suntem o țară bogată, cum nu mai este alta în Europa.

Ou privirea îndreptată spre trecutul nostru frumos și luminos, iară sufletul, credința și nădejdea îndreptându-le spre Domnul — pe care să-l rugăm ca el să-i conducă pe ceice sunt chemați să se îngrijească de soarta noastră, — vom trece cu bine și peste criza aceasta.

Peste 1500 cazuri de pojar în județul Gorj. În județul Gorj bătute de câteva vreme o gravă mormă de pojar. Până acuma se știe despre 1500 cazuri, dintre cari au fost mortale 25. E mare lipsa de medicină, și de aceea copiii se curează cu greu.

„Agru“ în Arhidieceză

Ocnia de Câmpie

Începând din 3 Dec. 1933, de când s'a înființat Agrul la noi în Ocnia de Câmpie, multe momente edificatoare am avut. Această Asociațiune a noastră, dela înființarea ei aproape în fiecare duminică și sărbătoare a ținut ședințe, grație preotului nostru A. Ignat și învățătorului dirigit Eug. Morar președintele Agrului.

La fiecare ședință s'au perindat conferințe, ținute de toți intelectualii satului nostru. Aceste conferințe au fost ținute din domeniul științei, teologiei, pedagogiei și istoriei, sbiciuindu-se păcatele, arătându-se roadele bune la cari duce ascultarea de mai mari și vrednicia poporului român.

O solemnitate mare a avut Agrul nostru în seara lăsatului secului de carne, prin producția teatrală ce s'a aranjat atunci.

Părintele nostru începe festivalul prin o conferință aleasă, despre însemnătatea timpului, arătând cât de scump este timpul. Sf. Sa ne-a arătat că și un moment pierdut înzadar, dacă am da ori cât, nu-l mai putem avea. 12 membrii de ai Agrului, între cari și d-na inv. Elena Morariu foarte drăguț joacă piesa „Comoara“. Sunt declamări în dialog și un monolog, întrețesute de mai multe cântări.

Se încheie producția prin cuvântul președintelui Agrului, care mulțumește publicului pentru viul interes ce-l arată față de ședințele Agrului.

Producția a reușit minunat și spiritualicește și materialicește, punându-se baza unui fond pentru procurarea unei biblioteci Agrului. Părintele nostru, tot în cadrele Agrului, ne vorbește de reușiri da temperanță: (beuturi, fumat și sudălm) și eu cred că cu ajutorul lui Dumnezeu și aceste cuvinte vor fi traduse în fapte.

E de însemnat un fapt foarte îmbucurător: Unul care 12—13 ani a stat departe de crucea Domnului, de biserică Sa și de tainele Lui, iată-l intră ca membru în Agru, depune jurământul și cel care 12—13 ani era în dușmănie cu semnul Sfintei Cruci și cu sfânta duminică, acum abia așteaptă să tragă fătul clopotele duminică dimineața, ca să fie cel dintâi la biserică să-și facă închinăciunile cinștite la praznicul bărbăților de care 12—13 ani nu s'a apropiat.

Deie Dumnezeu ca toți ceilalți cari (am mai rămas la noi în comună să vie la cunoștința adevărului, să alunge bunul Dumnezeu de pe mintea lor vâlul întunecos și să facă ceea ce a făcut acest frate cu adevărat poezit.

Oceanul

Jurământul

»Pentru că oamenii pe cel mai mare se jură și sfârșitul la tot cuvântul de ceartă este jurământul ca întărire«, citim în apostolul de astăzi (Evrei 6, 13—20). De aceea despre jurământ veniți, dragi cetitori, să vorbim astăzi.

Oea dintâi întrebare ce ni-se imbie, în legătură cu jurământul, e dacă este îngăduit jurământul, ori ba.

Răspunsul este că jurământul nu este numai îngăduit, ci chiar recomandat și vrednic de toată lauda, dacă nu se poate fără el.

Dacă oamenii ar fi rămas în starea sfințeniei și dreptății, în care se aflau înainte de păcatul strămoșesc, nu ar fi lipsă de jurământ. După ce însă credința și sinceritatea au dispărut tot mai mult de pe acest pământ, pentru că să se poată menține ordinea și siguranța în lume, e de lipsă jurământul. Aceasta o mărturisește atât de frumos sf. Ioan Garădeaur într-una din predicile sale vestite: »Nu la început, nu în epoca de tinerețe a lumii, ci când era deja în epoca bărbăției, după ce răul s'a întins tot mai departe și a cuprins întreg rotogolul pământului, și după ce nimica nu mai rămăsese la locul său și în ordine, ci toate erau îngăimăcite de sus în jos și, cecece era și mai rău, după ce toți oamenii au început a se ruga către idoli, — s'a introdus jurământul în lume; pentru că după ce nimica nu mai voia să creadă altuia, toc-

mai în urma ticăloșiei lor, au început a-l chema pe Dumnezeu drept marturie«.

Fiindcă așadar jurământul este o necesitate pentru omenire, nu numai că nu este permis, ci este chiar de recomandat și laudabil (vrednic de laudă). Jurământul își are originea în credință. Celce se joară e de credința că Dumnezeu este izvorul adevărului și că el, nici nu se înșală și nu înșală vreodată; că Dumnezeu toate le vede, toate le aude, toate le știe; că el guvernează lumea aceasta. De aceea se chiamă deci mărturie Dumnezeu, ca se pună capăt pricinilor dintre oameni, de aceea și zice sf. Pavel în apostolul de astăzi: »sfârșitul la tot cuvântul de ceartă este jurământul ca întărire«.

Că jurământul nu numai că este permis, ci este chiar de recomandat și de laudat, se vede și de acolo, că însuși Dumnezeu a poruncit să se joare oamenii, când trebuie să se restabilească adevărul, după cum se vede din cartea a doua a lui Moise 22, 10—11. Mai mult, și însuși Dumnezeu s'a jurat, căci când Avram, la porunca Domnului, a fost în stare să-și jertfească pe singurul său fiu Isac, Dumnezeu s'a jurat că-l va binecuvânta, după cum citim la întâia carte a lui Moise 22, 16—18, ori, după cum ne mărturisește sf. Pavel în apostolul de astăzi: »Când a făgăduit Dumnezeu lui Avram, deoarece nu avea pe nimeni mai mare pe care să se jură, s'a jurat pe sine singur, zicând: cu adevărat binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind te voi înmulți«. Acelaș lucru l-a făcut Avram când l-a trimis pe Eliazar să caute soție pentru fiul său Isac, după cum citim la cartea întâie a lui Moise 24, 2—4. Iacob s'a jurat pe Dumnezeu pe care l-a cinstit tatăl său Isac. (I. Moise 31, 53). David s'a jurat lui Semei că nu i-se va întâmpla nici un ne-caz în viață (Cartea II-a împăraților 19, 23), iară Betsabeei i-s'a jurat că pe Solomon îl va face moștenitor al tronului. În Testamentul Nou sf. Pavel se joară mai de multe ori: »Oă mărturie îmi este Dum-

nezeu... că neîncetat fac pomenire a voi«. (Romani 1, 9). La II Corinteni 1, 23 zice: »Și eu chem mărturie pe Dumnezeu asupra sufletului meu, că pentru să vă cruț nu am venit până acum la Corint«. Și, ca să vă convingeți cât bine, de câte ori s'a jurat sf. Pavel, citiți Galateni 1, 20. Filipeni 1, 8, I. Tesaloniceni 7, 5, 10.

Dacă s'a jurat deci însuși Dumnezeu Avram, Iacob, David și sf. Pavel, vin pocăiții să susțină că jurământul este permis? Ori, ei se știa mai sfinți decât sf. Pavel și chiar și decât Dumnezeu însuși?

Dar vă spun eu îndată, pentru că știți în pocăiții prostia aceasta. Pentru că nu pricep Scriptura, de cecece altfel nu ne putem mira, că pentru înțelegerea Scripturilor mai trebuie, pe lângă ca limpede, și multă, chiar foarte multă, vățătură.

Ei se provoacă la cuvintele Domnului dela Mateiu 5, 33—37: »Iată ați auzit că s'a zis celor dedemult: să nu juri strănci să ții Domnului jurămintele tale. Dar eu vă zic vouă: nici decum să nu jurați nici pe ceriu, căci este scaunul lui Dumnezeu; nici pe pământ căci este așternut picioarelor lui; nici pe Ierusalim, căci este cetatea marelui împărat; nici pe capul tău să nu juri, căci nu poți să faci un păr sau negru. Ci să fie cuvântul vostru așa; nu, nu, iară ce e mai mult decât acestea, dela cel rău este«. Numai pentru priceperea acestor cuvinte, trebuie să cunoști istoria. Evreii cei de pe vremea Mântuitorului, dar mai ales cei dinaintea știau că este păcat a exprima numele lui Iehova. De aceea ei nici nu jurau nici când, asemenea nouă, ci, ca se încunjunțea exprimarea numelui lui Dumnezeu, se jurau fie pe ceriu, fie pe pământ, fie pe Ierusalim, fie pe capul propriu adecă pe viața proprie. Domnul nostru Isus Hristos cunoștea foarte bine, de aceea le spune în vorbirea sa de pe munte, cele scrise mai sus, adecă să nu se joare nici pe ceriu, nici pe pământ, nici pe Ierusalim, nici pe

„Foița UNIRII POPORULUI“

Martie

Se ridică 'n slavă ceața,
Lăsând ochiului să vadă
Muntele, cârpit cu negru
Pe mantia-i de zăpadă....

De sub strașină surâde
Deșteptat din somnu-i, plugul;
Și, cu așchii de mestecân
Icuiesc Românii jugul.

Năvădesc, neveste, pânză
Și lucrând se țin de sfaturi
Și nu văd că 'n grădiniță
Răcăiesc găini prin straturi...

Dela munte 'ncet spre vale
Curg șuvoaiele pe râuri
Oglindind în unde-albastre
Plopii, legănați de vânturi...

Peste 'ntinse orizonturi,
Sus pe cer un nor se pierde....
Și de-atâtea veacuri crește
În poiană larbă verde....

VALERIU CĂMPIANU

Cel dintâiu rachier

Olată, un țaran se duse pe nemăncate în țarină, ea să are. Ca merinde își luă numai o coajă de pâne. Ajungând în țarină, își scoase straița și o atârni într'un tufș.

După câțeva vreme, calul osteni și țaranului începură a-i corăi mâțele de foame. Atunci el deschamă calul, îl lăsă să pască și se duse înspre straiță, ea să-și ia pânea să mai imbuce câte ceva. Căută în dreapta, căută în stânga, întoarse straița pe toate fețele, o scutură: însă ce se vezi, pânea nicăiri! Mirarea țaranului fu peste măsură de mare.

— Curios lucru! N'a căleat nimeni p'aci și totuș cineva trebuie să-mi fi furat pânea. Cine să fie, cine să fie? — Se întrebă mereu bietul țaran.

Un drac însă fusese pricina. El așterpelise pânea, pe când țaranul muncia, și se tupilase într'o tufă, spre a suzi cum va blăstama și sum îl va numi pe el, pe dracul.

Nici vorbă, că-i părea rău țaranului după pânea furată, dar ce putea să facă; se mângâia și el cum putu.

De, zise el, știu că de foame n'am să mor; dar și acela, care a luat pânea, știu că a avut nevoie de ea; i-o fi fost și lui foame. S'o mănânce sănătos! Poftă bună!

Și țaranul nostru se duse la fântână, înghiți vre-o două guri de apă limpede și rece, până se sătură — vorba vine; — mai prinse

nițel la inimă, apucă calul de căpăstru, îl lăsa hămă din nou și începu iar să are.

Dar dracul rămase înlemnit, pentru că nu putuse împinge pe țaran la păcat, adecă să facă să blasfeme. Se duse în iad, la Sârroschi, mai marele peste toți dracii, și-i povesti din fir în păr, cum furase țaranul coaja de pâne și cum el — țaranul — în loc să injure, dimpotrivă zisese: »S'o mănânce sănătos!

Ssarroschi, mai marele dracilor, se făcu foș și pară.

— Bun! dacă țaranul nu te-a injurat, strigă el furios, — este vina ta; ai început prostestul! Ei, ei, ei, frumos lucru ar fi, că țaranii cu nevestele lor, să capete astfel de bicejuri, ne-am duse eu plutele. Îți spun drept ai sfoclit-o. Dar sub miei un chip nu putea lăsa treaba așa. Du-te de-ți câștigă coaja de pâne a țaranului. Ți-o spun verde! Dacă nu vei răpune în timp de trei ani, să știi că eu fac o baie de aghiazmă, să știi că nu glumesc.

Dracul însă, cum se știe, se îngrozise de aghiazmă (apă sfințită). Alergă deci într'o suflet pe pământ și se gândi, cum să-și înlățească șeșă greșala.

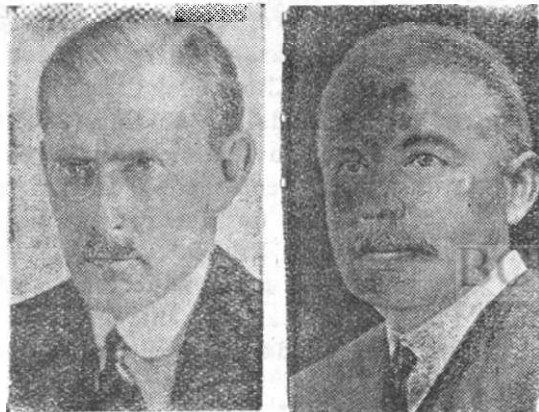
Se gândi, până isecodi una. Se prefăcu muncitor și se toarnă argat la țaranul sărac. Și puse la cale pe țaran să se mănânce, pe o vară de secetă. La vecinii din prejur totul se uscă și se arse de seare; țaranul cel sărac însă holdele crescură de

capul propriu, căci toate acestea ale lui Dumnezeu sunt și prin urmare este păcat. Că ei se jurau pentru toată nimica, în fiecare clipă, spunând: »pe pământ, pe ceriu, pe Dumnezeu, pe capul meu îți spun că cutare și cutare lucru este așa«. Isus vrea să-i înțerce de acest obicei rău, de aceea le spune ca cuvântul lor să fie ori »nu« ori »da«, nu tot jurământ. Ca ori vă jurati pe una, ori pe alta dintre cele patru, tot pe Dumnezeu îl chemați mărturie, iară pe Dumnezeu numai în cazuri extraordinare, foarte rare, aveți voie a-l chema de mărturie. Iară un adevărat creștin nu se joară decât numai când îl provoacă judecătoria, pentru că el nici când nu mințește, și cuvântul lui numai adevăr este, deci ori »da« ori »nu«.

Astfel trebuie înțelese cuvintele dela Matei 5, 33—37, căci altfel ar fi în contradicție cu cele din Vechiul Testament și cu cele arătate mai înainte din Noul Testament. Prin urmare pocăiții greșesc foarte mult când susțin că nu este permis să ne jurăm uneori, când așa cere legea dumnezească ori creștinească.

Părintele Iuliu

Ministri Angliei la Paris

Cel din dreapta este lordul Tyrell, fostul ministru, care s'a retras din cauza boalei, iar cel din stânga dl Sir Clerk, noul ministru.

Ce este mai nou în politică

Lupiștii s'au unit cu Național-Țărăniștii

În săptămâna trecută era numai s'von că Doctorul Lupu vrea să se întoarcă la național-țărăniști. Astăzi zvonul este taptă săvârșită gata. Duminecă în 11 Martie unirea între lupiști și partidul național-țărănesc s'a sărbătorit la București, fiind prezenți toți conducătorii celor două partide, între cari și d. Maniu însuși.

Dar să vedem, mai pe larg, cum s'au petrecut lucrurile.

Înainte cu vre-o zece zile gazetele celea mari dela București scriau, în legătură cu legea cea nouă a conversiunii, că alcătuirea planului merge foarte greu și că nici chiar parlamentarii guvernului, adevărații *majorități*, cum li-se zice deputaților și senatorilor aleși cu semnul guvernului, nuse pot înțelege cum să fie legea cea nouă? Mai spuneau știrile dela București că parlamentul a pierdut cam multă vreme cu lucruri de mai puțină însemnătate și că n'a venit încă cu legile mult făgăduite, cari să îndrepte greutățile prin cari trece țara. Iar din aceasta se trăgea încheierea că nici partidul liberal n'a fi destul de bine pregătit pentru o guvernare rodnică și se vorbea chiar și de o schimbare a cărmuirii. Unii se arătau a ști, că ar fi vorba să se lase la o parte partidele, ca unele cari nu pot aduce o îmbunătățire în soarta țării, și să se facă un guvern de oameni cu

mâna mai tare. Se și amintea numele mareșalului Averescu.

Știrile de acest fel nu s'au adevărit însă, căci M. S. Regele a primit cu multă bunăvoință și îngăduire pe trimișii Corpurilor Legiuitoare cari duceau răspunsul la Mesaj, iar, în afară de aceasta, d. prim-ministru Tătărescu a declarat limpede că guvernul său are toată încrederea Coroanei și va fi lăsat să lucreze. Prin urmare, combinațiile cari, s'au făcut cu schimbarea guvernului, s'au dovedit deocamdată pripite și premature.

A rămas însă un fel de spuză de ne-mulțumire față de partide, cari, în anii din urmă, prin multele rupturi și deschilinări ar fi slăbit prea tare, încât nu mai pot avea tăria să ducă ele țara la bine. Știm cu toți cum s'au fost rupt liberalii în două, în duciști și georgiști, național-țărăniștii au pierdut pe d. Iorga și pe doctorul Lupu, averescanii au pierdut pe d. Goga, iar Argetoianu umbla când incoace, când încolo. Mai era supărarea dintre dd. Vaida și Maniu, care ducea la slăbirea Ardenilor.

Față cu atâtea fărâmițări, fără îndoielă că partidele politice au pierdut foarte mult din tăria lor și ele, chiar aduse la putere, nu mai prezentau o garanție de statornicie.

înalte și pline de spic. Țăranul se hrăni până în anul următor și tot li mai rămase pâne multă de prisos. În vara următoare, argatul învăță pe țăran, să semene grâul pe deal. Și toemai vara asta se nimeri ploioasă. La toți ceialalți recolta fu culeată la pământ, putrezi toată și spicul nu se umplu; pe dealul țăranului însă ieși minunată și-i rămase atâta pâne de prisos, încât nu mai știa ce să facă cu dânsa. Mare noroc îl ajunse pe bietul om!

Și argatul învăță apoi pe țăran, ca să facă din pânea prisosită rachiu, țăranul îl ascultă și plămădi rachiu. Beu el și dădu și cunoscuților săi, cari n'aveau de beat.

Dracul se duse la Scaraoschi și se făli, că a câștigat coaja de pâne.

Scaraoschi vru să se încredințeze cu ochii lui și veni la țăran. Frunțașii din sat erau adunați acolo, și țăranul nostru îi cinstea cu rachiu; țăranul servia musafirilor beutura, și când împărția, se împiedecă de masă și vărsă un păhar pe jos. Țăranul atunci se supără și începu a-și injura nevasta.

Dracul ghionti pe Scaraoschi de bucurie.

— Ia ascultă, șopti el, țăranul nu mai zice acum: „Să fie sănătos!“ cum a zis altădată, când i-am furat coaja de pâne.

Țăranul injură deabinele, și începu să împartă el singur rachiu.

În vreme ce el împărția, iată că intră în casă un biet țăran dela muncă și care nu fusese poftit. Se puse jos și se uită. Țăranii cei

bogați beau rachiu cât le plăcea; li venise și lui poftă de o picătură, ca să-și mai alunge oboseala; țăranul cel sărac ședea și înghiția în săse, aștepta să-i dea și lui.

Țăranul, în loc să dea și săracului un păharuț, mormăi pe nas: „Nu pot să vă îngrijesc pe toți! Par'e ar fi pomana!“

Și asta plăcu lui Scaraoschi. Iar dracul sei mai mic nu mai putea de bucurie și zise cu mândrie:

— Așteaptă puțin și-i vedea ceva și mai șif

Musafirii și gazda beură înainte cu chef și veselie. Se lingușiau unii pe alții, se lăudau; vorbele lor începură a fi sprinse, ușoare și lunecoase ca untul de lemn. Scaraoschi trăgea cu urechea și șoptia celuiialalt:

— Dacă i-a turbat beutura-ți, de se înșală așa, apoi curând au să fie toți ai noștri.

— Mai așteaptă puțin, răspunse dracul cel mic. Lasă-i, să mai tragă câte un păhar! Să-i vezi acuz, cum se fac ea lupii cei turbați!

Țăranii mereu veseli și cu chef, goliau păharele într'uma, vorba li-se făcea mai șgomoasă și mai din topor. În locul cuvintelor frumoase, începură a surge sudașmăle; vorbele rele și de oară cădeau ca grindina, și nu după multă vreme, iaca se încege și o bătaie, de-și stălesc măsurile. Și gazda se amestecă; dar mâneă și ea o sfântă de bătaie.

Scaraoschi nu mai putea; li plăcu de minune.

— Bine, tare bine! — șopti el.

— Mai stăi, zise dracul mic, acum vine ceva și mai frumos! să mai bea câte un păharuț. Acum sunt turbați ea lupii, dar ai să-i vezi acuz ea porcii.

Și oamenii beau mereu vârtos. Se înmonie, sforăie, suflă greu, grohăsesse, nici nu băgă de seamă, că nici unul n'auze pe celialalt. Ochii li-se fac miei și se mișcă înte în orbite.

Și musafirii începură a pleca câte unul, câte doi, câte trei; cădeau grămadă și se tăvăliau pe drum.

Gazda iese să-i însoțeseă și cade într'o mocirlă și să murdărește din cap până la picioare.

Asta plăcu și mai mult lui Scaraoschi.

— Ai iscotit, zise el, o beutura bună; ți-ai câștigat eu deșt coaja de pâne. Spune-mi și mie, sum făcuși beutura? Negreșit, că ai luat mai întâiu sânge de vulpe — de aceea beutorul se făcu șiret ca vulpea; — ai turnat sânge de lup — de aceea beutorul se făcu rău ca lupul; la urmă ai mestecat-o cu sânge de porc — și ei se făcură porci. . .

După Zolotoi

DI Masaryk a Implinit 84 ani. Președintele republicii cehoslovace Domnul T. G. Masaryk a implinit zilele trecute 84 ani de viață. Cu acest prilej a fost sărbătorit călduros și la noi în țară.

Celea de mai sus se pare că le-a simțit și le-a înțeles mai întâi și mai bine d. Ioan Mihalache, președintele partidului național-țărănesc. Cu simțul său de țaran isteț d. Mihalache și-a pus în gând să refacă puterea partidului său și să dea o dovadă mai multă că »în unire. stă puterea«.

Fără prea multă vâlvă a luat drumul spre Cluj, a căutat pe d. Vaida, pe d. Maniu, a vorbit, s'a sfătuit. A căutat pe doctorul Lupu și a pus la cale o revenire la matcă. Și d. Mihalache a isbutit. În mai puțin de o săptămână d. Vaida s'a întâlnit frățește cu d. Maniu, s'au înțeles și s'au arătat bucuroși de doctorul Lupu. În felul acesta unirea între lupiști și național-țărăniști a devenit fapt implinit.

Cum s'a făcut primirea doctorului Lupu

Duminecă în 11 Martie s'au intrunit la București toți conducătorii partidului național țărănesc în frunte cu d. Mihalache. Era de față și d. Iuliu Maniu venit anume pentru acest scop dela Bădăcini. În timpul când fruntașii național-țărăniști se aflau adunați la clubul lor, Doctorul Lupu cu ai săi țineau consfătuire la casa lor. În amândouă părțile se aducea hotărârea de unire. La clubul partidului național-țărănesc era lume multă și aștepta să audă hotărârea.

Spre amiazi d. Mihalache s'a dus la lupiști și s'a întors împreună cu d. Lupu și cu prietini săi. Sosind au declarat unirea, despre care d. Mihalache a spus între altele acestea:

— Cu doctorul Lupu cu care ne-am născut și am crescut în democrația țărănească și cu care suntem frați de cruce am ajuns repede la încheierea forțelor. În două-trei întâlniri prietenești și într'o singură ședință, am pus la punct tot ce era important și am găsit mijlocul de a rezolva ceea ce era secundar pentru ca la sfârșitul unei săptămâni să prezinte țării unul dintre marile acte politice: reconstituirea democrației românești. Adăugăm încă și un alt motiv. Conștiința noastră ne-a îndemnat să mergem cu un program și cu convingerea de a aduce soluțiile pe care le așteaptă țara. Aducem cu noi o viață de comunitate sufletească, o viață de familie, simțăminte de frați. Avem răni lieșare în sufletele noastre. Rănilor s'au vindecat. Avem bucurie de frați cari au trăit departe de noi și la această bucurie asistați și dv. părinții noștri, poporul (aplauze). Vă asigur că această bucurie e unanimă. Am simțit-o și la frații noștri din Ardeal și la cei din Bucovina și Basarabia. Acest act s'a implinit ca ceva firesc. Dați-mi voie să-l sărbătorim cu îndoită bucurie a conștiinței datoriei implinite și a regășirii fraților. (D. Mihalache se sărută cu d. dr. Lupu în aplauzele mulțimii entuziaste.)

Răspunsul Doctorului Lupu

Azi se pupă Lupu cu Ion și mâine Maniu cu Vaida (aplauze prelungite). Eu cu Mihalache m'am pupat mai de mult. Galvanizăm spiritele adormite ale țării cari vor dărâma orice dictatură. S'a spus: dr. Lupu se simte bătrân și vine să-și opoșească prietini. Nu am venit la hodină, ci am venit aci la luptă. Dacă va fi nevoie pentru apărarea libertăților politice, pentru apărarea programului scump, pentru menținerea stăpânirii noastre pe care civilizația europeană ne-a dat-o, voi fi cel dintâi care voi muri pe baricade. Am

luptat timp de șapte ani, făcându-vă tot timpul ochiade. Am spus-o în Cameră și o spun și aci că în 1928 când a fost chemat partidul pentru întâia oară la putere nu s'a bucurat nimeni mai mult ca mine, care nu puteam să iau parte căci vedeam mulțimea entuziastă cu stindarde pe Cal. Victoriei. N'am venit aci în casă străină. Am venit în casa unor vechi prieteni și în casa mea. Dacă ași fi fost fiul risipitor v'ași fi spus: Pierdut a fost și a relaviat; mort a fost și a înviat, tăiați vișelul cel mai gras. Dar eu nu am risipit decât dragoste și democrație pentru binele acestei țări. Trăiască forțele unite, invincibile și triumfătoare de mâine ale democrației naționale — țărăniști. (Aplauze puternice).

Mulțimea cere să-i vorbească d. Iuliu Maniu

Sfios, d. Iuliu Maniu își face apariția în balcon și rostește următoarele cuvinte:

— Nu se cuvine să vorbească cei mai mici, când au vorbit cei mai mari.

O voce: Ești mare!

Am auzit cuvintele celor mai mari ai noștri: Mihalache și Lupu. Ne-au mișcat inimile și ne-au oțelit voința. Dacă totuși putem să spunem câteva cuvinte, ele sunt menite de a saluta în această casă pe scumpul nostru prieten Nicolae Lupu și pe prietenii săi, pe care i-a condus atât de bine, până ce au ajuns cu toți aci ca să ne îmbrățișem în lupta cinstită, sfântă și mare pentru noi și țara noastră. Am fost câțeva vreme adversari. I-am spus însă dlui și tuturor că nici un moment nu s'a oprit dragostea mea față de dr. Lupu și stima mea față de munca și talentul dsale.

D. Dr. Lupu: Reciproc!

D. Iuliu Maniu: Am cea mai caldă inimă pentru mărirea neamului românesc și pentru biruința definitivă a democrației române. Am fost, sunt și voi fi cel mai vajnic apărător al țărănimii noastre — durere, atât de mult obidită și necăjită. Când alături de Ion Mihalache, iubitul nostru președinte, se găsește la masa prezidențială Nicolae Lupu, acest mare suflet românesc și această minte luminată de bărbat de stat, sunt sigur în viitorul partidului nostru, de viitorul țării noastre. Vă rog să strigați cu toții: Trăiască dr. Lupu (aplauze, strigăte de Ural)

La brațul lui Ion Mihalache strânși uniți să strigăm: trăiască țărănimea română, înflorească națiunea românească (aplauze).

Pentru ce este în scădere exportul nostru. Exportul nostru scade mereu. În luna Ianuarie 1933 am exportat mărfuri de peste un miliard Lei. În aceeași lună din anul 1934 n'am exportat nici preț de opt sute milioane. Care este cauza acestei scăderi? Nu lipsa pe plețe, unde să ne desfacem mărfurile, ci lipsa de marfă bună. Cel puțin în această ni-o vedește ziarul „Argus” din București, în numărul 6268 de Sâmbătă 3 Martie 1934. Acest ziar ne arată că dela noi nu mai cumpără străini decât petrol și scânduri, acelea fiind bune, bucatele însă și vitele, fiind de calitate foarte slabă, nu-l trebuiesc nimănui. Iată deci ce ne trebuie nouă: școli de agricultură inferioare, unde să învețe țărani noștri cum să cultive bucatele și să crească animalele de casă, nu atâtă licee.

Serbare școlară în Sâncel

Duminecă 4 Martie a. c. s'a ținut în comuna Sâncel, o frumoasă serbare școlară, în amintirea împlinirii a 150 de ani dela moartea eroilor naționali Horea, Cloșca și Crișan.

După terminarea Sf. Liturghii, Păr. Vasile Smigelschi a rugat pe credincioși să vină număr cât mai mare la ora 3 d. a. în localul școlii primare, pentru a lua parte la serbare ce va avea loc.

Localul școlii a fost plin de un public numeros. A luat parte un număr însemnat de intelectuali din loc, printre care: Păr. V. Smigelschi, dnii T. Pănzănu, L. Ciugudean, Sârba, I. Bărbat, plut. R. Tinca, T. Seicean, V. Oniga, N. Bădișor și d-șoarele Veturia Pop, Silvia Borz, Livia și Anișoara Bărbat.

Serbarea a fost deschisă prin cuvântarea dlui Lieiniu Ciugudean, directorul școlii, care în câteva cuvinte arată scopul acestei sărbători școlare.

D-sa dă apoi cuvântul dlui Teodor Seiceanu, student în litere, care face istoric revoluției din 1784, arătând faptele acestor eroi naționali (Horia, Cloșca și Crișan) până la tragicul lor sfârșit dela Alba-Iulia (28 Febr. 1785), încheind cu cuvintele: „Amintirea acestor eroi — și în același timp martiri naționali — ar trebui să fie pururea vie în sufletul și inima fiecărui Român”.

Corul școlarilor, sub conducerea d-șoarei Veturia Pop inv., a cântat cântece naționale. Unii dintre elevi au declamat poezii cu caracter patriotic.

La sfârșit, Păr. V. Smigelschi a mulțumit publicului pentru participarea sa, într'un număr așa de mare la această serbare. S'a dănat o însemnată sumă de bani, care se va folosi mai completa printr'o listă de subscripție la săta în acest scop.

Șezătoare culturală în Bobohalma

Comuna Bobohalma este situată aproape de orașul Dieiosânmartin cu o populație peste 1500 locuitori. — Comuna curat românească, însă din vitregia vremurilor a fost totuși lipsită de orice rază de cultură. În ceea ce privește această comună nu s'au auzit lucruri bune, deși este o comună puține mai sunt în județ; comună mare în întregime locuită de Români.

Din toamna trecută ne-a venit în comună un învățător la locul lui, care s'a tărit să muncească din răspuneri pentru înflorirea satului. — În înțelegere cu preotul local, Ioan Șerban s'a început munca.

S'a aranjat o serie de șezători culturale cu scopul de a trezi la o nouă viață această comună.

În ziua de 18 Februarie 1934 a avut loc una din aceste șezători. Poporul sunat prin biserici și prin copii din comună, a răspuns la această chemare peste așteptări. Sala mare a școlii a devenit neîncăpătoare, că mulți au trebuit să se mulțumească să privească și a asculta de afară prin ferestre.

Domnul învățător director Vasile Șerban printr'o interesantă cuvântare, arată scopul acestor întruniri. După aceea se perindă dinaintea noastră harnicii elevi ai școlii.

dialoge, poezii și cântări atât de bine pregătite încât merită dnii învățători toată lauda. — A urmat apoi dl preot gr.-cat. Ioan Șerban, care ne-a vorbit despre: Cum trebuie serbată ziua duminicii, aducându-ne pilde vii din Sf. Scriptură și din viața de toate zilele, cari au plăcut atât de mult poporului încât a rămas foarte mulțumit.

După aceea pâr. Augustin Chețan, ortodox, mulțumește învățătorilor pentru munca depusă, iar dl director încheie șezătoarea, invitând poporul, ca tot în număr așa de mare să vină și la a doua șezătoare ce se va ținea peste două săptămâni.

Cu asemenea porniri credem, că de acum înainte comuna noastră se va schimba.

Unul din cei de față

De vorbă cu pocăiții

În mijlocul satului e strânsă lume multă. Câțiva pocăiți cu Biblia'a mână, stau de vorbă cu credincioșii de ai noștri. Vorbesc despre credința cea adevărată, fiecare apărându-și credința sa.

— Dar bine, D-Voastră aveți altă credință mai anii trecuți, — le spune pocăiților cantorul Filon Petărăceanu. Erați ea și noi, sub ascultarea sfintei biserici și vă închinăți ca și noi la acelaș altar. Acum ați părăsit toate acestea, ați părăsit drumul pe care au umblat moși de strămoșii voștri și ați pornit pe drum răstăcit. Ne-ați putea spune și nouă, pentru ce ați făcut acest pas greșit?

Pocăitul nu stă mult pe gânduri, ci răspunde:

— Ne-am lăpădat de tot ce ne-ai vorbit d-ta, dicec Filoane, pentru că acelea sunt chipuri cioplite, idoli. D-Voastră vă adunați la biserică să cinstiți pe Dumnezeu. Sf. Scriptură zice însă că: „Domnul ceriului și al pământului, nu locuiește în biserici făcute de mâini”. (Fapte 17, 24) Altarele D Voastre sunt înconjurate cu icoane, biserica e împodobită cu cruce și D-Voastră vă închinăți lor. Dumnezeu însă oprește pe om să-și facă chip cioplit și să se închine lui.

— Foarte greșit înțelegi d-ta sf. Scriptură, — îi răspunde cantorul. Dumnezeu este de față în tot locul. Dar El a spus: „Unde sunt doi sau trei adunați în numele meu, acolo sunt Eu în mijlocul lor”. (Matei 18, 20). La biserică nu suntem însă numai doi sau trei, ci suntem mulți, întreg satul și de aceea eu mai multă dragoste vine Hristos în mijlocul nostru. Trupul Domnului apoi, care e de față în sfânta cuminecătură, ne dă haruri mai multe, mai mari și mai folositoare. Iar sf. apostol Pavel, când spune, că Dumnezeu „nu locuiește în biserici făcute de mâini”, înțelege altceva. El a văzut adecă templele Atenienilor celor păgâni, pline cu idoli. Și de aceea spune sf. apostol: „Dumnezeu nu locuiește în temple făcute de mâini” așa cum credeți voi, Atenienilor. Idolii voștri locuiesc în biserică căci nu sunt decât chipuri cioplite și așa nu pot fi decât într'un singur loc. Dumnezeul nostru însă, care e spirit, umple lumea întreagă, e de față în tot locul. Așa că El n'are lipsă de temple, ca să locuiască, dar avem noi oamenii. Căci dacă avem biserică unde să ne adunăm mulți, El cu mai multă dragoste vine în mijlocul nostru, mai din belșug ne dăruiește darurile sale.

D-Voastră ați lăpădat apoi icoanele. Dar sf. Scriptură spune: „Și vei face doi Heruvimi de aur vărsat și vei pune pe ei de amândouă laturile milostivitorului” (Eșire 25, 18). Și ne mai spune sf. Scriptură, că Isus Navi s'a închinat acestora. Iată dar că Dumnezeu poruncește să i-se facă semne, care

să-L reprezinte și înaintea căruia profetul se închină.

Dumnezeu a permis cinstirea icoanelor, lucru foarte bun și folositor pentru noi oamenii. Căci noi, cari suntem făcuți din trup și suflet, ne înălțăm cu greu la Dumnezeu, care e numai spirit. Dar prin mijlocirea icoanelor și a crucii, cu mult mai ușor ne înălțăm mintea la Dumnezeu. De aceea noi nu ne închinăm icoanelor, ca la chipuri cioplite, ci prin ele ne închinăm la acela pe care-L reprezentă.

D-Voastră v'ați lăpădat de cruce, îi spune mai departe cantorul Filon. Si rău ați făcut. Iată pentru ce. Dumnezeu poruncește lui Moise în pustie, să înalțe un rug cu un șarpe de aramă în vârf și acei dintre bolnavi, cari vor privi spre șarpe, se vor vindeca de boala trupului (Numeri 25, 8). Vine apoi sf. Ioan evanghelistul, și spune: „Precum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa se cade a se înălța Fiul omului” (Ioan 3, 14). Adecă sf. Ioan face asemănare între șarpele înălțat pe rug și între Hristos înălțat (răstignit) pe cruce. Și precum cei ce priveau la șarpele de pe rug se vindecau de boala trupului, tot așa cei ce cred în Hristos de pe cruce se vindeacă de boala sufletului. Și de aceea se spune despre cruce, că e semnul mântuirii noastre. Noi nu ne închinăm ei ca unui chip cioplit, nu spunem că ne mântuește ea, ci prin ea ne închinăm lui Hristos, prin ea ne mântuește Hristos. De aceea o venerăm și o cinstim.

Nu știți D-Voastră ce spune Sf. Scriptură, că sunt mulți „cari umblă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos”? (Filipeni 3, 18). Iar într'alt loc: „Cuvântul crucii celor pieritori nebunie este, iar nouă celor ce ne mântuim puterea lui Dumneșee este” (Cor. 1, 1, 18).

Gândiți-vă bine ce faceți D-Voastră cei ce vă numiți „pocăiți” și cari v'ați lăpădat de cruce. Ați supărat atât de tare pe sf. apostol Pavel, alesul și trimisul Domnului, încât după cum ne spune sf. Scriptură, plângând spune că: „umblați ca vrăjmași ai crucii lui Hristos”. Și însuș Dumnezeu ne dă pildă ca să cinstim crucea. Căci la judecata din urmă, când Cel ce atât a suferit pentru neamul omenesc, va răsplăti pe cei ce L-au slujit și va pedepsi pe cei ce au umblat „ca vrăjmași” ai crucii Lui, atunci crucea, semnul mântuirii noastre, se va arăta pe cer. Și atunci mulți vor gândi: „M'am lăpădat

de tine, m'am lăpădat și de Hristos și de fericire”.

Ia cepe să'nsereze. Oamenii pleacă spre casele lor. Mulți dintre cei apucați pe calea răstăcirii pleacă cu un început de părere de rău în suflet. E poate și acesta un dar al lui Hristos cel răstignit pe cruce, care zi și noapte purtat în suflet, îi va întoarce la calea cea adevărată și la fericire.

Largi de inimă

În lucrarea sa de răspândire a cunoștințelor folositoare în popor, societatea culturală »Astra« a folosit deosebite mijloace, cercetând mereu, care din ele duc mai sigur și mai repede la țintă.

Ou zeci de ani înainte »Astra« a deschis în Ardeal, în satele cu preoți și învățători harnici, școale în cari au învățat să scrie și să citească, cei cari n'au știut. Toată zdroaba era a conducătorului școlii. Dar nu cunoaștem o sută de cazuri, în cari cei ce au învățat — oameni mari — să scrie și să citească în școala de adulți, să fi învățat și ei la rândul lor pe alți neștiutori.

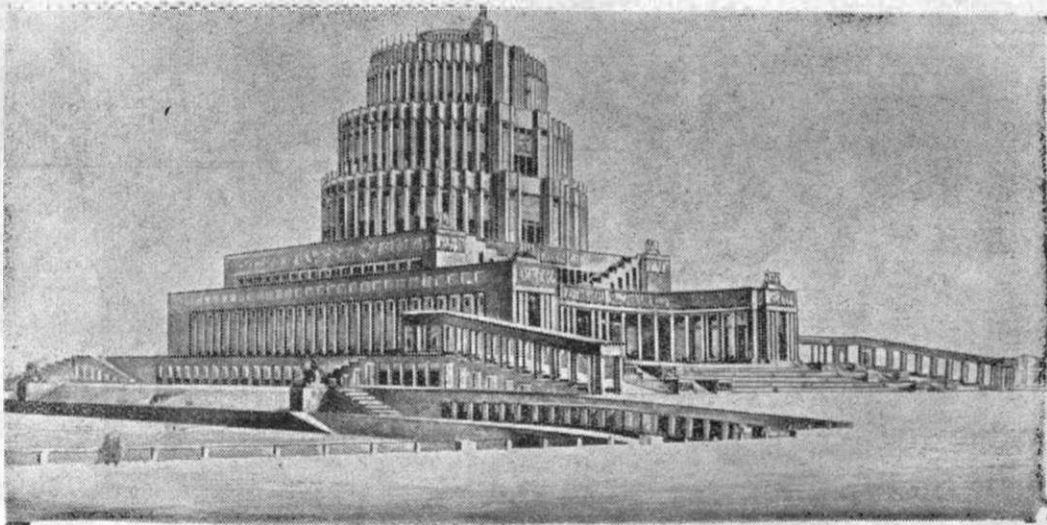
Și iarăși, cu ani înainte, au fost despărțăminte ale Astrei, cari au ținut școală cu oameni mari, învățându-i creșterea și îngrijirea pomilor, altuirea lor. Și s'au mulțumit cu învățătura căpătată, și-au grijit pomii lor, dar s'au ferit cu grije să mai învețe și ei, la rândul lor pe alții. Doi-trei într'un sat dacă au avut inima largă, să arate și altora cum să altuiască.

Sunt mulți știutori de carte azi în satele noastre, cari scot o carte, două, trei din biblioteca satului, o citesc pentru ei și se mulțumesc cu atât. Nu simt nici un îndemn în inimă să o citească cu glas tare să audă și cei cari nu cunosc slova, ori să le spună cu vorba și acestora, ce au citit. Așa cum alții, aducându-și o vacă de soiu, nu spun niciodată cât lapte dă, pentru a nu se folosi și alții.

Acestea sunt lucruri văzute în multe sate, și ne-ar îndemna să spunem că țărănul nostru nu e destul de larg la inimă, că e prea egoist, ori prea neînțelegător.

Trebue să înțelegem, că în lucrarea de luminare a satelor nu se poate face

Noul turn al Babilonului

Bolșevicii au hotărât de curând să ridice un mare palat al sovietelor, care să fie mai înalt decât toate zidurile lumii. Palatul Empire Building din New York este de 407 metri de înalt, palatul sovietelor va fi cu 8 metri mai înalt, și anume de 415 metri. Planul noului palat îl dăm aici în chip. Numai de nu ar păși și bolșevicii ceea ce au pășit Babilonenii, că, pe când era să se gate turnul, li-s'au amestecat limbile. Și bolșevicilor li-se pot amesteca pe atunci limbile, încât să nu se mai poată înțelege și să le la altcineva locul.

nimic, câtă vreme satul nu ne stă în ajutor. Nu numai »domnii« sunt datori să dea sfaturi, să învețe, să lumineze, ci și fiecare țaran care se pricepe la ceva mai bun, fie din capul lui, fie din învățătura altora. Lucrătorii în via cultura, trebuie să fie toți cei cari se pricep. — Și satele noastre numai atunci vor porni pe drumul cel folositor al progresului, al înaintării și luminării, când vor fi în sat, mereu acasă, mereu între oameni, zeci de luminători și învățatori, chiar dintre ei.

Oel care are știință, trebuie să știe că împărțându-o și altora, nu pierde nimic din ea, ci o crește pe a sa. — Și că nu va pierde el, nici nu va sărăci, dacă va învăța și pe altul la un lucru mai bun, și dimpotrivă îi va merge și lui mai bine. Căci orice lucru bun și mare, numai cu mai mulți se poate face.

E nevoie deci să fie largi de inimă toți aceia cari au primit o bună învățătură și pot învăța și pe deaproapele lor. Altfel ar trebui la fiecare om un dascăl.

Cei cari știu și pot, să încerce a învăța și pe alții, și vor vedea ce mare bucurie vor avea. Căci învățătura fără dragoste nu prețuește nimic.

Dela Secțiile „Astrei“.

Alimente nimicite și oameni morți de foame

În anul trecut au murit de foame, în toată lumea 2.400.000 oameni și și-au pus capăt vieții din cauza sărăciei 1.200.000 oameni. Și tot în anul trecut au fost nimicite, pentru ca să nu scadă prețurile 2.500.000 vagoane de zahăr, 400.000 vagoane de cereale, 144.000 vagoane de orez, 267.000 saci de cafea și 1.400.000 kilogrami de carne. Cu aceste alimente s'ar fi putut mântui dela moarte cel puțin două din trei părți a muritorilor de foame.

Câți oameni sunt în România

La 1 Ianuarie 1934, în România sunt 18.729.207 locuitori. În anul 1933 sporul a fost de 250.183. Acest spor se datorește numărului de nașteri, care întrec numărul morților.

Pensie pentru văduva lui Ioan Duca. În ședința de joi a Camerei s'a hotărât să se dea văduvei lui Ioan Duca o pensie de 50 mil Lei la lună.

Un leac curios. Chinezii întrebunțează de multă vreme ca leac o pulbere făcută din coarnele renilor (un fel de căprioare) tineri din munții de lângă Vladivostoc. Un profesor rus a făcut din aceste coarne, mai nou, un leac, cărula îi zice »pantacrînă«. Acest leac de fapt se spune că e de toată minunea. E bun pentru stomac, inimă, creeri, și mațe.

Investirea nollor episcopi. Jola trecută s'a făcut la palatul regal din Calea Victoriei investirea nollor episcopi ortodocși Nifon Criveanu al Hușilor și dr. Vasile Lăzărescu al Caransebeșului. La această ceremonie a luat parte I. P. Sa S. Patriarhul Dr. Miron Cristea, I. P. S. Sa Mitropolitul Pimen al Moldovei, dnii dr. C. Angelescu ministrul Instrucțiunii și Al. Popescu-Necșești subsecretar de stat. După ce le-a predat cărjele pastorale, Majestatea Sa Regele le-a ținut o frumoasă cuvântare.

Dela un pol al pământului la celalalt. Norvegianul C. Christeuseu a făcut călătoria dela polul sudic la polul nordic al pământului în 30 de zile.

Pentru mai marea mărire a lui Dumnezeu. În cei din urmă 20 de ani au murit în China 48 misionari, moarte de martiri iară 320 au fost întemnițați mai mult de câte 3 ani. Dovadă că în China și în vremurile mai nouă a fost puternică țărnia în credință.

A disprețuit milioanele. Greta Garbo este cea mai vestită artistă de cinematograf a lumii. Ea primește, pentru că joacă într'un film, 25 milioane Lei. Un industriaș a îmblat-o cu un milion ca să spună la radio o singură

vorbă de reclamă despre el. Ea însă a refuzat. O revistă americană i-a făgăduit 3 milioane dacă îi răspunde la câteva întrebări; ea însă n'a voit. Un director de teatru din New-York i-a făgăduit 5 milioane Lei dacă joacă de 7 ori teatru. Un fabricant de țigarete i-a făgăduit 2 milioane și jumătate, dacă scrie câteva cuvinte pe o hârtie de țigarete. Greta Garbo i-a respins pe toți și rămâne teatralistă de cinematograf.

Încă un martir al științei. Cine să nu fi auzit de razele Röntgen, despre acele raze cari străbat prin carnea omenească, așa că, cu ajutorul lor, se văd și ase oasele. Aceste raze, numite și razele X, pe cât sunt de binefăcătoare pentru bolnavi, pe atât sunt de primejdioase pentru medicul care lucrează cu ele. Astfel medicul italian Felice Diana, care lucrează de 25 ani cu aceste raze, a trebuit să lase a i-se tăia mâna stângă, pe care i-au nimicit-o razele Röntgen. El a suferit această operație, zilele trecute, fără leac de murmur, răbdând cu drag pentru neputințioși.

A murit la 102 ani. Zilele trecute a murit la Cremenea, jud. Mehedinți, săteanu Biță Mateescu, care a fost primar și perceptor în zilele lui Cuza Vodă. Deși avea vârsta de 102 ani, nu părea bătrân, mergea foarte bine pe drum și nu lipsea niciodată nici dela biserică, nici dela hora din sat.

Doarme de doi ani. Dșoara Patricia Magime din Londra doarme de doi ani fără întrerupere. Ea suferă de boala somnului și medicii nu-i pot ajuta. În răstâmpul acestor doi ani bolnava a fost odată operată, și a trebuit să i-se facă mai de multe ori transfuziune de sânge, adică să i-se împrăște în vine sânge luat dela alt om. Medicii o hrănesc artificial și zilnic îi freacă mâinile și picioarele, ca să nu slujească.

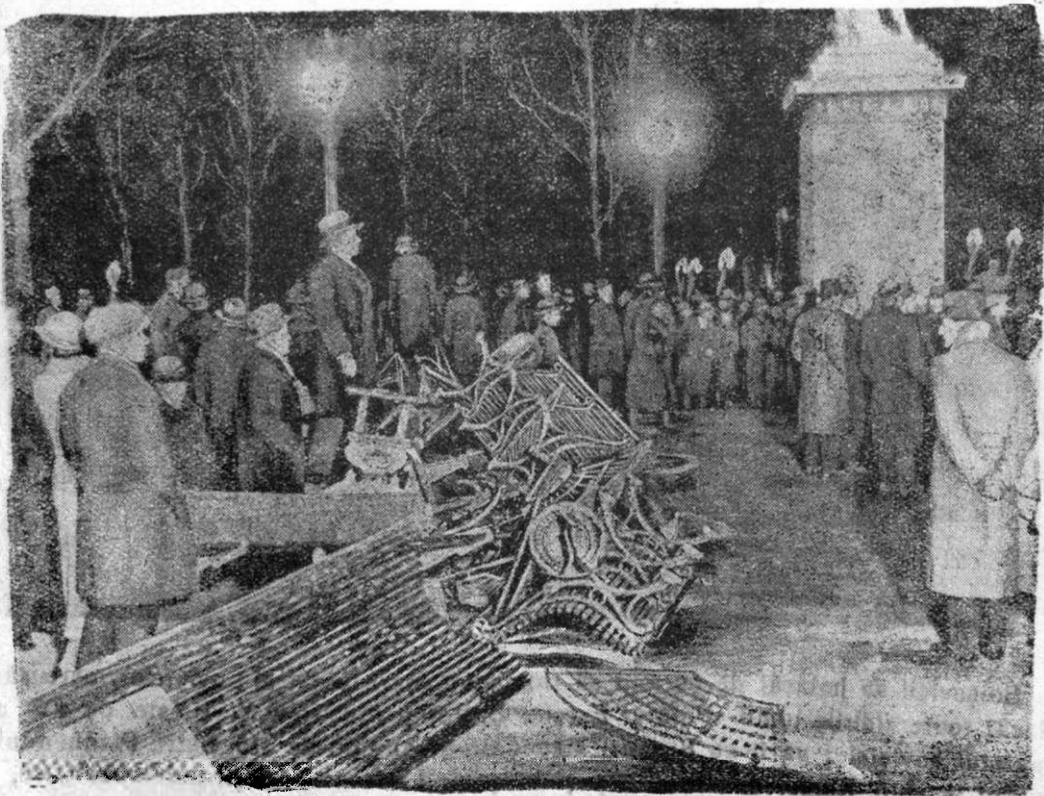
Francezii osândesc și acuma la moarte. În ziua de 3 Martie i-s'a tăiat capul cu gilotina în orașul Bayonne ucigașului Pierre Gucurie, în vârstă de 32 ani, care a fost osândit la moarte, fiindcă ucise pe o copilă de 6 ani și jumătate.

A murit de frig populația întreagă a unei insule. Pe insula japoneză Utario locuiau 4 mil de suflete. La începutul lunii Martie a fost un frig atât de mare pe această insulă, încât toți locuitorii ei au murit de frig. Toți aceia cari au voit să le vină într'ajutor nefericitorilor de oameni, n'au putut pătrunde în lăuntru, fiindcă toate drumurile erau înzăpezite. Până acuma marinarii alor două vapoare de răsbolu au scos 55 de cadavre înghețate tun. Se crede că au înghețat toți locuitorii fără excepție.

Câte credințe sunt în Jugoslavia. După cea mai nouă statistică, în Jugoslavia sunt cu totul 20 confesiuni, și anume ortodocși 6.785.501, romano catolici 5.217.847, mohamedani 1.561.166, protestanți germani 113.218, protestanți slovaci 62.061, reformați 55.890, armeno-catolici sunt numai 63, adventiști 1000, buddhiști 2641 și metodști 1343. Fără confesiune sunt 1107.

Moartea a 400 pescari ruși. Înainte cu câteva zile 600 pescari ruși au plecat pe Marea Caspică, ducându-se cu săniile până la un loc unde au spart ghița și era nădejde de a putea prinde pești. Iată însă că stolu pe care stăteau ei s'a desprins de țărmașă și că 600 de pescari și 190 cai prinși la săniile lor au rămas pe un stolu mare plutitor. Ne poate mult s'a mai rupt în mai multe bucățele

Turburările dela Paris

Revoluționarii, ca să se apere de atacul soldaților, își fac barleade din băncile cari se află în grădinile publice.

și sloiul acesta, iară cu acel prilej s'au înecat în mare 400 pescari și toți cei 190 cai. Numai decât le-au venit în ajutor mai multe vapoare și avioane, dar n'au putut scăpa decât pe 116 pescari. Cei 84, cari au rămas pe sloiu, plutesc și acuma în largul mării și Dumnezeu știe dacă vor putea fi scăpați cumva.

Un vapor Italian rupt în două de furtună. Vaporul Italian „San Antonio” se afla în ziua de 5 Martie pe Marea Neagră, în apropiere de Constanța. Furtuna pe mare era însă atât de mare, încât vaporul a fost trântit, în apropiere de Agigea, la 3 kilometri de portul Constanța, de stânci și rupt în două. Dintre marinarii cari se aflau pe vapor 12 au murit de frig, fiindcă ei s'au aruncat în mare și au început a înota. Pe când i-au putut scoate, erau răciți de tot și au murit nu peste mult. Abia 13 au putut fi mântuiți. Cadavrele celor 12 marinari au fost transportate cu un vapor Italian acasă.

A murit pe tren. Moșierul Sterian Cernătescu din Bechet, jud. Dolj, a plecat, înainte cu 3 săptămâni, la Paris, însoțit de nevasta sa, ca să se arete marilor și vestiților medici de acolo, suferind de o boală grea de inimă. Venind în ziua de 6 Martie cu trenul Simplon acasă, în gara Jimbolia i-s'a făcut rău, iară pe când a sosit trenul la Timișoara, bietul moșier a murit.

Un diamant scump. Al patrulea diamant din lume se numește „Yonker” și a fost descoperit luna trecută în Africa de Sud. El a fost vândut cu prețul de 63 mii lire sterline (bani englezești), ceea ce face în banii noștri 40 de milioane de Lei.

Aurul Europei în America. Înainte cu câteva zile au sosit în America vapoarele „Paris” și „Europa”, ducând cu sine din Europa aur în valoare de 100 milioane dolari. (Un dolar face acuma cam 120 Lei). Aurul a sosit la țarm cu bine, fără de a fi avut cele două vapoare nici un neaz. Din port până'n pivnițele Băncii Naționale a Statelor Unite aurul a fost transportat în automobile de oțel, fiind păzite strașnic de o întreagă armată de polițiști.

Merg Evreii spre Palestina. Din Constanța a plecat zilele trecute vaporul „Polonia”, pe al cărui bord se aflau 1500 de Evrei din Polonia, cari mergeau spre Palestina. Dintre ai noștri oare pentru ce nu pleacă vreo câteva sute de mii?

Părinți cinștiți. Fata Margareta Matei din Sântion de lângă Oradea a născut un copil din flori. Numai decât i-a luat și i-a îngropat, spunând părinților că i-a născut mort. Părinții însă nu i-au crezut și au făcut arătare la jandarmerie care a deținut fata și a predat-o parchetului.

Prețul grâului scade. Dl. Grigore Gafencu, fost subsecretar de stat la ministerul industriei și comerțului, a întrebat guvernul, într'una din ședințele trecute ale Senatului, pentru ce scade prețul grâului și ce măsuri are de gând să ia ca să nu mai scadă. Guvernul nu i-a dat nici un răspuns. În schimb în „Viitorul”, care este ziarul partidului liberal, a apărut o știre, care ne asigură că prețul grâului nu va mai scădea. În loc să se întâmple însă astfel, s'a ajuns tocmai la contrariu, prețul grâului scăzând cu 5000 Lei la vagon.

Câți minoritari avem în țară. Dl. Sabin Manoilă, directorul statisticii din țară, a ținut în Cluj o conferință, în care a dovedit că noi avem în țară 27% (la sută) minoritari,

adecă alte neamuri, și anume: 1.388.000 unguri (7.7% din întreaga populație), 829.000 Jidovi (4.6%), 775.000 Germani (4.3%), 469.000 Ruteni (2.6%), 378.000 Bulgari (2.4%), 324.000 (1.3%) și 234.000 Turci (1.3%). În ce privește nașterile, noi Românii stăm mai bine, pentru că la noi se nasc 29.1 copii la 1000 de suflete, urmează apoi Ungurii cu 23, Germanii cu 19.5 și Jidanii cu 19.4. Învățătura pe care trebuie să ni-o tragem de aici este, că dacă noi Românii dorim să stăpânim și mai departe această țară, trebuie să avem nașteri cât mai multe, iară copiii născuți să ni-i grijim cât mai bine, pentru că să ne trăiască. De aceea trebuie să ne ferim de plida Bănățenilor cari au introdus sistemul de a nu avea mai mult decât 1—2 copii. Toți aceia așadar cari, cari n'au copii din vina lor, și cari nu se îngrijesc de sănătatea copiilor, păcătuiesc împotriva neamului și sunt vrednici de toată osânda și de disprețul nostru al tuturor, pe lângă păcatul pe care și-l îngămădesc pe suflet.

Mărci postale bolșevice. Ce s'au gândit, ce nu bolșevicii din Rusia, destul că au scos de sub tipar mărci postale cari prezintă scene din uciderea celor oșândiți la moarte. Mărcile postale sunt de 4, 5 și 20 copelci (bani rusești). Că ce i-a îndemnat pe bolșevici să facă astfel de mărci postale, știe-i bunul Dumnezeu, fapt e însă că le-au făcut și că acestea sunt cele dintâi mărci postale de acest fel din lumea întreagă.

Cum se cumpără sămânța de lucernă

Sămânța de lucernă se cumpără din vreme. Pentru a ști dacă sămânța cumpărată e bună, trebuie încercată. Încercarea se face în chipul următor: o sută de boabe numărate se pun între două petice de postav într'un tier și se udă în fiecare zi.

După ce au încolțit se numără din nou și dacă au răsărit 90—95 boabe, se samănă 12 kilograme la pogon; dacă au răsărit 80 boabe se samănă 13 kilograme; dacă au răsărit 70 de boabe, se samănă 14—15 kilograme la pogon. Dacă au răsărit numai 60 de boabe, sămânța se dă înapoi și negustorul e dator s'o primească și să dea altă sămânță bună sau să dea banii.

Oând se cumpără lucerna, se cere dela negustor certificat deveditor, că nu este în ea torțel. Dacă negustorul nu are certificat, e bine să nu se cumpere dela el lucerna.

De prețul lucernei, e bine să se întrebe Camera agricolă.

Să sădim pomi mulți și de soi ales

De o vreme încoace au început să umble pe sate, străini veniți din alte țări, cari îndeamnă pe oameni să-și taie pomii din grădină și mai cu seamă să-și prăpădească nucii. Aceasta o fac cu gândul ca să impuțineze pomii din țară și astfel să nu mai fie poame de vândut peste graniță. Vânzătorii de poame să rămână numai țările lor.

Domnul Ministru al Agriculturii a băgat de seamă ce gând au acești străini și a dat porunca să nu se mai vândă și să nu se mai taie nici un pom, iar străinii cari vor fi găsiți pe sate că îndeamnă oamenii să-și taie pomii, să fie prinși și dați pe mâna jandarmilor.

Porunca dată de Domnul Ministru este foarte bună și oamenii trebuie s'o asculte. O țară cu pământ așa de bun și roditor nu poate să fie despădurită de pomi ce o împodobesc.

În întreaga țară sunt astăzi vreo 83.000.000 pomi roditori. Acest număr nu este îndestulitor. Trebuie să mai fie încă cel puțin pe atâția pentru că să putem zice că avem pomi roditori din belșug.

Pământul țării noastre este bun pentru pomi. Vremea încă e frumoasă și priincioasă creșterii pomilor. Astfel nici o coastă cu mult soare și nici o vale scutită de vânturi să nu rămână fără pomi.

Pomii, bine grijiiți, dau roadă mare, iar poamele alese și frumoase se plătesc foarte bine.

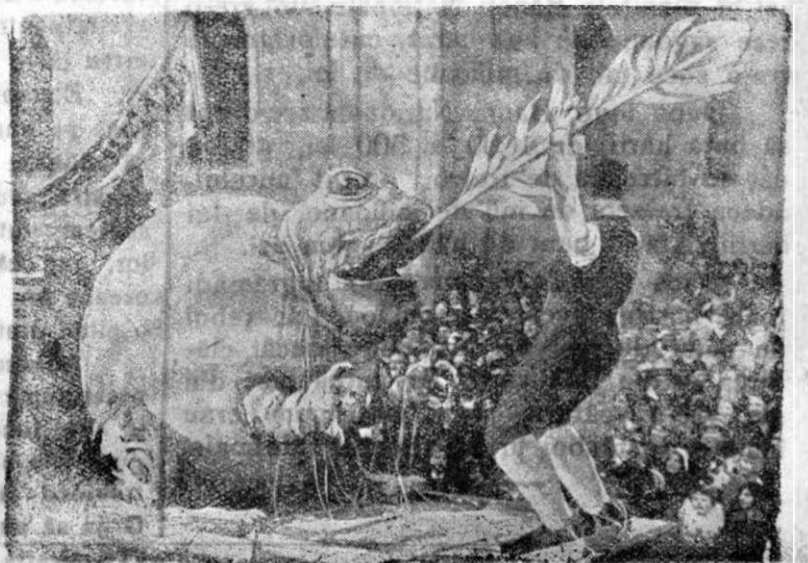
Precând prețul grâului, a porumbului și a altor cereale a scăzut mult, atât la noi în țară, cât și în alte țări, poamele se plătesc bine peste tot locul și în orice vreme.

Afară de aceea, poamele sunt și o hrană bună și sănătoasă. Se pot păstra bine și se pot mânca atât crude cât și pregătite în diferite chipuri.

Cu mâncări pregătite din poame se poate posti bine și ușor și cel ce se hrănește cu multe poame, totdeauna e mai

Încă o glumă de câșlegi

Cum am arătat și într'un alt număr al gazetei, în Apus se fac multe glume în câșlegi. În chipul nostru se vede un broscoiu mare aproape cât un om, iară un bărbat îi bagă în gură o peană de găscă, mare și aceea peste măsură, ca să-i astupe gura și să nu mai cânte. Aceasta se întâmplă în mijlocul pieții, pe un car mare. Jur împrejur se văd mulți oameni curioși cari privesc gluma. Aceasta este însă o glumă hitleristă. Broscoiul cel mare este propaganda pe care o fac bolșevicii în țară, iară bărbatul cu peana, ce i-o vâra în gură un hitlerist.

sănătos ca și acela care mănâncă numai carne.

De aceea toți oamenii, de pe toate satele, să sădească în grădină și înaintea casei pomi cât mai mulți, feliuriți și de soi ales.

Domnul Ministru Manolescu-Strunga, în săptămâna trecută a trimis tuturor satelor din țară o serisoare, în care îndeamnă pe oameni să grijească pomii pe cari li au și să sădească prin grădini tot mai mulți pomi.

Sosind primăvara, se începe și săditul pomilor și sătenii să cumpere și să sădească cât mai mulți pomi. Aproape toate Camerele de Agricultură au pepiniere-școale de pomi, frumoși și bine altuiți, pe cari li vând cu prețuri destul de scăzute.

Camera de Agricultură a județului Târnavă-mică are două pepiniere, una la Cornești și alta la Dumbrăveni, cu foarte mulți pomi buni și de soi ales, pe cari li vinde sătenilor din județ, așa că toți sătenii pot să-și împodobească grădina cu pomi.

Pentruca să se știe, că în fiecare ținut și în fiecare sat din țară, ce fel de pomi cresc mai bine, încă în anul trecut s'a făcut în Ministerul de Agricultură o comisie care să cerceteze tot pământul din țară și să vadă ce fel de pomi cresc mai bine în acel pământ. Pe temeiul acestor cercetări, comisia va întocmi o hartă, care nu peste mult va fi gata și de pe care ușor se vor putea cunoaște toate locurile priincioase felaritelor soiuri de pomi.

Despărțământul-Blaj al Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român încă a început să dea îndrumări pentru sădirea și îngrijirea pomilor. Cea dintâiu conțință de felul acesta s'a ținut în Dumineca trecută în comuna Valea-lungă.

Sătenii ascultând staturile date de Domnul Ministru al Agriculturii, îndemnu-rile făcute de Camerele de Agricultură și de trimișii Asociațiunii își vor împodobi grădinile și ogrăzile cu tot felul de pomi vor avea poame și hrană din belșug și vor fi totdeauna mângâiați și îndestuliți.

Ion Popu-Câmpeanu

Cât aur și câte hârtii de 1000 și de 500 lei are Banca Națională

În vremea războiului, aurul Băncii Naționale, ca să fie mai în siguranță, a fost dus la Moscova. Dus a fost și dus a rămas, căci Rușii mănioși pentru că am luat îndărăt Basarabia dela ei, ne-au mâncat tot aurul pe care l-am avut la ei. Totuși țara noastră fiind bogată în mine de aur, a adunat din nou atâta aur încât azi în pivnițele Băncii Naționale sunt vre-o zece vagoane de aur curat, care prețuște vre-o zece mii de milioane de lei.

După lege, Banca Națională are drept să bată hârtii de 1000 și 500 lei, atâtea cât se întrecă de trei ori prețul aurului, adică treizeci de mii de milioane de lei hârtii. Atâția bani de hârtie avem azi.

Dacă Banca Națională ar îngărmădi toate hârtiile acestea la un loc, i-ar trebui un palat de trei ori mai mare decât clădirea ei din București. Ar putea face din ele vre-o câteva jirezi, așa cum erau înainte de război jirezile boerești de paie.

Ce foloase putem avea

dacă ne depunem banii la Cassa Națională de economii

Cititorii gazetei noastre își aduc aminte, că în numerile trecute am arătat cum trebuie să cruțăm și ce să facem cu cruțările noastre.

Am arătat că toate acele cruțări să le depunem la oficiul postal din comuna noastră, la Cassa Națională de economii.

Apoi în articolul de față voi căuta să arăt foloasele — pe cari le avem după banii cruțări și depuși la susnumita bancă.

Cel mai mare folos pe care-l avem de pe urma depunerilor este că economiile noastre sunt garantate de stat împreună cu dobânzile lor.

Acest mare folos pe care ni-l aduce mai ales azi, când la toate băncile avem nesiguranța, nu ni-l prezintă nici o bancă, iar unele din ele nici nu v cau să primească cruțările pe care le facem, decum să ne mai dea și o dobândă de 4 1/2% pe an.

Iată că această bancă dă curaj și încredere celor cruțători să-și aducă prisosul lor, la adăpostul cel mai sigur pe care-l putem avea.

Un alt avantaj foarte însemnat pe care ni-l prezintă această bancă, este că sumele depuse nu pot fi urmărite, adică nu ni-le poate lua nimeni, pentru plata unor datorii, pe care le-am avea față de o persoană oarecare.

O mare și însemnată binefacere ne-o mai oferă prin aceea, că toate economiile pe cari le depunem sunt ținute în secret, adică nimeni nu se poate interesa de cruțările noastre pe cari le-am făcut, căci Cassa Națională de economii nu admite și nu tradează nimic din secretele depunătorilor ei.

Astfel suntem feriți de orice nenorociri, cari s'ar putea abate asupra noastră, mai ales atunci când lumea ar ști de banii pe cari li avem acasă în ladă.

Banii depuși pot fi ridicați dela orice oficiu postal din țară, așa, că dacă s'ar întâmpla, ca noi să ne aflăm într'o călătorie și ni-s'ar termina banii, atunci, având la noi libretul sau carnetul pe care-l primim în momentul depunerii banilor, putem să ne prezentăm la orice oficiu postal, unde prezentând carnetul și legitimându-ne, putem să ne ridicăm sumele de cari avem nevoie.

Este un mare folos, pe care ni-l oferă numai această instituție și nici o altă bancă, nu ne poate da asemenea foloase sau avantagii.

După banii pe care-i avem depuși primim o dobândă de 4 1/2%, după cum am arătat mai sus, dobândă care este scutită de orice fel de impozit, către stat, comună sau alte instituții de stat.

Acest mare avantaj (folos) statul l-a acordat acestei Cassa Naționale de economii, ca să ne încurajeze și să facă pe oamenii cu socoteală să-și adune banii și să-i îndemne a cruța, pentru că un popor cruțător este ferirea țării.

Economiile pe cari le facem pot fi depuse pe numele oricui, așa că dacă noi voim să adunăm de pildă o zestre pentru o fiică a noastră, sau pentru un orfan al cărui tutor suntem, putem să depunem banii pe numele lor, iar când sunt mari, să le arătăm tot ceace noi am făcut pentru ei, dându-le astfel o pildă dintre cele mai grăitoare.

Adeseori se întâmplă, că avem de încasat sume de bani dela persoane, cari sunt în alte localități, și cum noi trebuie să ne ducem la ele, suntem puși în mare neplăcere trebuind să ne relatoaresem cu banii acasă. Grija să nu-i pierdem, să ni-i iure, să nu ne

Tipografia Săminarului Teologic gr.-cat. Blaj

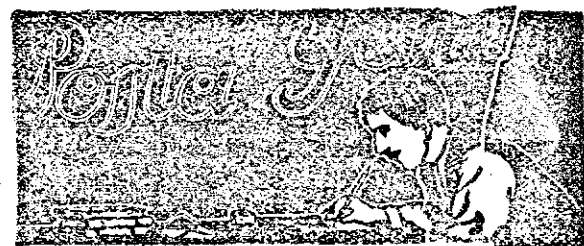
omoare cineva jefuindu-ne, ne face să fim vorba românului, tot timpul cu frica în spate. De toate aceste necazuri putem scăpa, ducându-ne la posta din acel oraș, sat, unde am încasat banii, și depunându-i acolo, prezentând carnetul, libretul de economii, pentru a ni-i înscrie în el.

Astfel, noi putem depune orice sumă la orice oficiu postal din țară.

Deci nu uitați de toate aceste sfaturi și avantajele pe cari vi le-am arătat mai sus, adresându-vă Cassei Naționale de economii și depunând zilnic tot ceace vă este de prisos.

Îndreptați-vă cu mare încredere și în garanță către Cassa Națională de economii care funcționează pe lângă fiecare oficiu postal din țara noastră!

Ol. I. Barna

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Laza Iacob, Căminul C. »Dr. A. Rusu«, Luca Iordan, Sfârâil Petru, Varo Vasile.

Câte 150 Lei: Ioan Braicu, Chirilă Curta, Nicolae Todericiu, Mantz Iosif, Comanac Ioan, Traian German Melania Prodanciu.

Alte sume: Văd. Bruchental Victor 100; Ioan Pascu 160; Dr. A. Rațiu 360; Vamoș Dumitru 40; Gheorghe Galoș 100; Ludovic Lăcătuș 200; Lisnai Nicolae 300; Iosif Costescu 70; Mihai Pavel 250; Iacob Moldovan 300; Ioan Alexandru 100; Boncea Gherasim 200.

Redactor: IULIU MAIOR.

Convocare

Banca Populară »Axente Severu« din Blaj chiamă pe membrii săi la *adunare generală ordinară* care se va ținea în ziua de 28 Martie 1934, la ora 3 după amiază în Sala de gimnastică a liceului de băieți. La ordinea de zi, pe lângă obișnuitele rapoarte și dări de seamă, alegerea alor 3 membri în consiliul de administrație.

Blaj, 5 Martie 1934.

Președinte,
Prof. Aug. Popa

Contabil,
Ioan (?)

Concurs la postul de cantor

Concursul se deschide cu data de 15 Martie. Concurenții să-și înainteze actele: diploma de cantor, extrasul de botez și certificatul de naționalitate, prin postă, la oficiu parohial gr.-cat. al Ciucșângeorgiului. Sesiunea cantorală 7 jug 700 org. □ Locuință în natură. Lectical: 1/2 ferdelă veche săcară, tot atâta ovă dela fiecare familie, tot la 2 ani câte un car de lemn și 1/3 din venitele stolare. Concurenții să se prezinte până la 1-mă Aprilie în vre-o Duminecă la biserică noastră.

Ciucșângeorgiu, la 5 Martie 1934.

Ioan Alexandru
paroh-v.-protopop or.

(203)

Ceții și răspândiți
„UNIREA POPORULUI”